

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2014
05.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљених М.К. и др, због кривичног дела тешке крађе у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1021/12 од 26.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 05. фебруара 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених М.К., Е.Д., Ђ.К. и Р.Д., адвоката В.Ј.Ђ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1021/12 од 26.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К1 бр.1922/2011 од 18.01.2012. године, окривљене Ма.К., Е.Д. и Ђ.К., оглашене су кривим због извршења продуженог кривичног дела тешке крађе у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30, а у вези са чланом 61. Кривичног законика, а окривљена Р.Д. због извршења кривичног дела тешке крађе у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30 КЗ, за која дела су применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђене, и то окривљена М.К. на казну затвора у трајању од три месеца, окривљена Е.Д. на казну затвора у трајању од шест месеци, окривљена Ђ.К. на казну затвора у трајању од десет месеци, а окривљена Р.Д. на казну затвора у трајању од шест месеци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1021/12 од 26.11.2013. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, преиначена је пресуда Основног суда у Суботици К1 бр.1922/2011 од 18.01.2012. године, тако што су радње окривљених М.К., Е.Д. и Ђ.К., правно квалификоване као продужено кривично дело тешке крађе у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30. и 61. КЗ у вези са чланом 33. КЗ, док су радње окривљене Р.Д. правно

квалификоване као кривично дело тешке крађе у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30. и 33. КЗ, за која дела су осуђене и то окривљена М.К. на казну затвора у трајању од три месеца, окривљена Е.Д. на казну затвора у трајању од четири месеца, окривљена Ђ.К. на казну затвора у трајању од осам месеци, а окривљена Р.Д. на казну затвора у трајању од четири месеца, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване, а пресуда првостепеног суда потврђена.

Бранилац окривљених М.К., Е.Д., Ђ.К. и Р.Д. – адвокат В.Ј.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1021/12 од 26.11.2013. године на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, истичући при томе да је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, поступио противно одредби члана 447. став 2. ЗКП, обзиром да му обавештење о седници већа другостепеног суда није благовремено достављено, те указујући да је оваквим поступањем окривљенима повређено право на правично суђење, са предлогом да се пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1021/12 од 26.11.2013. године укине, те да се прекине извршење казни затвора изречених правноснажном пресудом у односу на окривљене.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, испитујући дозвољеност поднетог захтева, нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката В.Ј.Ђ., недозвољен, те да га стога ваља одбацити.

Наиме, одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. Законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који су такстативно набројани у овом ставу (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.).

У конкретном случају, бранилац окривљених М.К., Е.Д., Ђ.К. и Р.Д., у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП. Међутим, у образложењу, бранилац не указује на повреду закона због којих у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљени и његов бранилац могу поднети захтев, већ указује на повреду члана 447. став 2. ЗКП, истичући да му није благовремено достављено обавештење о одржавању седнице већа другостепеног суда, због које подношење захтева није дозвољено окривљенима и њиховим браниоцима.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

У односу на наводе захтева за заштиту законитости, којима се истиче да је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени "неуредним обавештавањем" браниоца окривљених о седници већа приликом доношења одлуке о жалбама, повредио право окривљених на правично суђење, Врховни касациони суд налази да захтев у овом делу нема прописан садржај.

Наиме, уколико се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП), неопходно је да уз захтев буде поднета и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права сходно одредби члана 484. ЗКП.

Како бранилац окривљених, уз захтев за заштиту законитости, није доставио одлуку Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези са чланом 484. ЗКП, налазећи да нема прописан садржај.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.